

Sygn akt II Kz 50 /11

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2011 r.

Sąd Okręgowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Stanisław Guziejko

Sędziowie: SO Jan Leszczewski

SR (del.) Jolanta Małachowska (spr.)

Protokolant: Ewa Gadomska

przy udziale Prokuratora Lecha Zazulina

po rozpoznaniu w sprawie

na skutek zażalenia J. C.

na zarządzenie Prezesa Sądu Rejonowego w Zambrowie

z dnia 6.04.2011 r. sygn akt IIK 613/09

w przedmiocie odmowy przyjęcia apelacji

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art.466 kpk

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Rejonowego w Zambrowie z dnia 6.04.2011r. odmówiono przyjęcia apelacji J. C. od wyroku tegoż Sądu z dnia 26.01.2011r złożonego przez w/w-go wobec wniesienia go przez osobę nieuprawnioną gdyż wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia tegoż wyroku składał obrońca, a nie oskarżony.

Powyższe postanowienie na zasadzie art. 429§2kpk i art. 425kpk w całości na swoją korzyść zaskarżył oskarżony J. C..

Na podstawie art. 438pkt 1i2 k.p.k. zarzucił mu:

mające wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego art.6kpk, art.86kpk, art.420kpk oraz art.429§1kpk, art. 45 Konstytucji oraz art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka przez ich błędną interpretację i nie zastosowanie, co skutkowało wadliwym przyjęciem, że apelacja złożona bezpośrednio przez oskarżonego, w sytuacji gdy wniosek uzasadnienie składał obrońca, pochodzi od osoby nieuprawnionej, przez co doszło nie tylko do naruszenia prawa do obrony ale i prawa do sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie J. C. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Należy podzielić stanowisko zajęte w zażaleniu. Prawo do obrony sformułowane w treści art. 6kpk i stanowiące odzwierciedlenie gwarancji tego uprawnienia w Konstytucji - art. 45 i Europejskiej Konwencji Praw Człowieka - art.

6, daje możliwość podejmowania samodzielnych działań przez oskarżonego także w sytuacji, gdy korzysta on pomocy obrońcy albowiem udział obrońcy w postępowaniu nie wyłącza osobistego działania oskarżonego, a samodzielność działań procesowych oskarżonego i obrońcy statuuje przepis art. 86 § 2 kpk. Unormowanie tego przepisu potwierdza przedstawicielski charakter stosunku obrończego. Tak więc oskarżony jak i obrońca mogą niezależnie od siebie dokonywać czynności procesowych, które organ winien uwzględniać i w tym sensie obie są skuteczne. Oskarżony i obrońca mogą zatem uczestnicząc w czynności składać samodzielnie oświadczenia woli (zob. w. SN z 18 listopada 1973 r., V KRN 355/73, OSNKW 1/1974, poz. 17).

Wobec tego oraz zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku złożony nie osobiście przez oskarżonego, lecz w jego imieniu przez umocowanego obrońcę, otwiera termin do wniesienia apelacji zarówno dla obrońcy, jak i oskarżonego osobiście. Termin ten liczy się od daty doręczenia obrońcy odpisu wyroku z uzasadnieniem (por. post. SN z 14 XI 1972 r., V KRN 437/72, OSNKW 1973, z. 4, poz. 52, z aprobującymi uwagami M. Cieślaka i Z. Dody, Pal. 1975, nr 7-8, s. 5). Konsekwentnie przyjmuje się także, iż w wypadku, gdy wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku złożył oskarżony osobiście oraz jego obrońca, któremu następnie odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczono później niż oskarżonemu, termin do wniesienia apelacji przez oskarżonego liczy się od daty doręczenia wyroku obrońcy (por. z uchw. SN z 28 IV 1980 r., VI KZP 8/80, OSNKW 1980, z. 5-6, poz. 43).

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, iż stanowisko Prezesa Sądu Rejonowego w Zambrowie zawarte w zaskarżonym zarządzeniu odmawiające w rozpatrywanej sytuacji procesowej przyjęcia apelacji wniesionej przez oskarżonego, jako osoby nieuprawnionej z uwagi na to, że nie składał on wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku było nieprawidłowe.

Dlatego Sąd Okręgowy, podzielając zarzut skarżącego, uchylił zaskarżone zarządzenie i na mocy art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 466 kpk orzekł jak w postanowieniu.